

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátu složeném z předsedy Mgr. Reného Fischera a soudkyň Mgr. Halky Hovorkové a JUDr. Ladislavy Mentbergerové ve věci

žalobkyně:

D. K., narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Tíborem Stano
sídlem AK Husovo nám 529, 390 02 Xxx

proti

žalované:

SBS DŘEVOSTAVBY, s.r.o., IČO 25721283
sídlem Francouzská 55/52, 120 00 Praha 2
zastoupena advokátem JUDr. Milanem Kocourkem
sídlem AK Václavské nám. 56, Palác Fénix, 110 00 Praha 1

bezplatné odstranění vad

k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 7. 3. 2019, č. j. 16 C 195/2011-750,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výrocích I., II. a III. **potvrzuje**.
- II. Ve výroku IV. se rozsudek soudu I. stupně **mění** jen tak, že náklady řízení státu činí 68 006,36 Kč, jinak se i v tomto výroku **potvrzuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 4 205 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Tibora Stano.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně shora označeným rozsudkem uložil **výrokem I.** žalovanému povinnost výrokem I. bezplatně odstranit vady díla, a to stavby budovy č. p. xxx - rodinný dům, která je součástí parcely st. xxx - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 194 m², v obci Xxx a části obce Xxx a katastrální území Xxx u Xxx, zapsaného na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Xxx, spočívající:

1/ v praskání ružků střešních tašek, a to výměnou střešního pláště (krytiny) a přitom dodržet normový větrací průřez podle ČSN zvětšením tloušťky kontralatí, rozteč latí a pokládku krytiny provést přesně podle Pokynů výrobce tašek a Pravidel pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy,

2/ v ohybu přesahu krovu, a to výměnou nosné střešní konstrukce tak, aby nevznikly žádné průhyby a tašky pak mohly být položeny na rovnou střešní konstrukci střešního pláště, jak vyžadují Pokyny výrobce tašek i Pravidla pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy,

3/ v rozteči lat'ování pro pokládku tašek, a to kompletním přelat'ováním střešní nosné konstrukce při dodržení Pokynů výrobce tašek i Pravidel pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy,

4/ v nedodržení minimální velikosti větracího průřezu pod taškovou krytinou, a to zvýšením tloušťky kontralatí tak, aby byla dodržena ČSN a Pokyny výrobce tašek a Pravidla pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy,

5/ v průhybu krovu nad povolenou mez, a to výměnou nosné střešní konstrukce za dostatečně naddimenzovanou tak, aby nevznikly žádné průhyby a tašky pak mohly být položeny na rovnou střešní konstrukci střešního pláště, jak vyžadují Pokyny výrobce tašek i Pravidla pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů Čech a Moravy, do 120 dnů od právní moci rozsudku.

Výrokem II. soud I. stupně rozhodl, že žalovaný je povinen bezplatně odstranit vady díla, a to estetické vady na dřevěném obložení štítů stavby budovy č. p. xxx - rodinný dům, která je součástí parcely st. xxx - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 194 m², v obci Xxx a katastrální území Xxx u Xxx, zapsaného na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Xxx, spočívající v rozdílném barevném odstínu a v použití méně kvalitního spojovacího materiálu - hřebů a v jejich poškození pozinkované svrchní vrstvy zatloukáním, a to výměnou korodujícího spojovacího materiálu za nerezový a odstraněním neestetických šmouh na dřevě fasády novým obložením nebo hloubkovým zbroušením a poté sjednocením nátěru s okolními částmi štítu, do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Výrokem III. prvostupňový soud žalovaného zavázal k povinnosti nahradit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce náklady řízení ve výši 74 958,27 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Tibora Stano a dále mu **výrokem IV.** uložil povinnost zaplatit České republice – soudu I. stupně náhradu nákladů řízení ve výši 83 006,36 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

2. Soud I. stupně ve věci rozhodoval v pořadí již třetím rozsudkem. Jeho první rozsudek ze dne 5. 8. 2014, č. j. 16 C 195/2011-175, kterým bylo žalobě vyhověno, byl k odvolání žalovaného zrušen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2015, č. j. 90 Co 627/2014-208 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Prvostupňovému soudu bylo uloženo žalobkyni poučit podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. o nutnosti doplnit skutková tvrzení ohledně reklamace vada díla a označit důkazy k jejich prokázání, dále odvolací soud uvedl zejména to, že není zřejmé, z jakého důvodu k poškození tašek došlo, soudu I. stupně uložil zabývat se otázkou promlčení a tím, že žalobkyně v mezidobí změnila svoji volbu, pokud jde o způsob odstranění vad. Rovněž tak odvolací soud konstatoval, že žalobní petit je nepřesný a nevykonatelný. Druhým rozsudkem ze dne 26. 11. 2015, č. j. 16 C 195/2011-290, soud I. stupně žalobě na bezplatné odstranění vad díla znovu vyhověl a rozhodl o nákladech řízení účastníků a státu. Tento rozsudek byl k odvolání žalovaného zrušen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2016, č. j. 62 Co 63/2016-328 ve znění opraveného usnesení ze dne 30. 8. 2019, č. j. 62 Co 63/2016-811 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Soud I. stupně měl v dalším řízení žalobkyni vyzvat postupem podle § 5 a § 43 odst. 1 o. s. ř. k odstranění vad žaloby pokud jde o formulaci žalobního petitu tak, aby bylo zřejmé, jakým způsobem žalobkyně požaduje odstranění vad díla. Dále se prvostupňový soud měl zabývat znovu důvodností žaloby a především v této souvislosti zkoumat námitku promlčení vznesenou žalovaným. V souvislosti s vadami díla odvolací soud konstatoval, že žalobkyně vadu díla spočívající v odlamování růžků střešních tašek reklamovala opakovaně několikrát a počátek běhu čtyřleté promlčecí doby je třeba stanovit pro každou reklamaci zvlášť. Poprvé žalobkyně reklamovala tuto vadu již 23. 6. 2005 a všechny další reklamace již byly jen opakováním reklamace předchozí. V reklamaci z 23. 6. 2005 však není obsažena druhá vada spočívající v rozdílném barevném odstínu a použití méně kvalitního spojovacího materiálu.
3. Žalobkyně poté podáním ze dne 17. 6. 2016 vady žaloby odstranila, když v žalobním petitu uvedla, jakým způsobem požaduje bezplatné odstranění vad díla. Soud I. stupně důkazní řízení podstatným způsobem doplnil a žalobu shledal znovu opodstatněnou. Poté uzavřel, že mezi účastníky byla uzavřena dne 2. 2. 2004 smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení hrubé stavby montovaného rodinného domu s tím, že byla dohodnuta záruka na nosnou konstrukci domu a krytinu v délce 30 let. Dílo bylo zhotoveno a předáno žalobkyni dne 17. 2. 2005, v příloze k předávacímu protokolu je obsažen seznam nedodělků, v němž mimo jiné byly konstatovány vady ohledně střešní krytiny. Žalobkyně reklamovala dne 23. 6. 2005 poškozenou fasádu, dále nenašroubování horních zámků, kvalitu tašek na střeše, vypadávání lišty u balkonových dveří a další vady. Dále žalobkyně 19. 10. 2006 upozornila na opakovanou destrukci tašek a barevnou odlišnost tašek již vyměněných. Žalovaný reklamaci postoupil dne 25. 10. 2006 dodavateli střešní krytiny, který ji postoupil firmě Xxx, která navrhla společnou prohlídku domu. Žalobkyně poté vady střechy opětovně reklamovala, několikrát; skutková zjištění ohledně těchto reklamací soud I. stupně podrobně popsal v odůvodnění svého rozsudku, zejména na straně 5.
4. Prvostupňový soud důkazní řízení dále doplnil znaleckými posudky, v řízení nechal vypracovat znalecký posudek znalcem Ing. Radkem Samcem, tento posudek byl posléze doplněn. Znalec konstatoval stav střešního systému a odlomené růžky tašek, stav střešního systému shledal jako přijatelný s výjimkou odlámaných růžků a ohybu přesahu krovu. K otázce příčin odlamování růžků znalec poukázal na výrobní vadu, dále mimo jiné poznamenal, že minimální větrací průřez pod taškovou krytinou nebyl dodržen. Nerovnost střešního pláště byla zřejmě způsobena nedostatečně vyschlým dřevem použitým na krov. Vyjádřil pochybnosti nad tím, zda zhotovitel zvolil vhodný typ střešní krytiny, jejíž systémovost byla nedostatečná, zhotovitel však bezchybnou funkci střešního pláště garantoval. Na otázku, zda pokládka tašek byla provedena odborně a zda zaručuje bezchybnou funkci střešního pláště, znalec neodpověděl jednoznačně. Ohledně estetické vady na dřevěném obložení štítu znalec konstatoval, že tato vada byla zřejmě způsobena méně kvalitním spojovacím materiálem. Znalec byl poté vyslechnut dne 4. 2. 2014, při výslechu závěry svého znaleckého posudku potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

5. Prvostupňový soud dále důkazní řízení doplnil výsledkem svědka Ing. K. H. , který v domě bydlí od roku 2004-2005. Svědek poukázal na vady střechy spočívající v odlamování růžků tašek, kdy tašky byly opakovaně měněny, dalším problémem byla odlišná barevnost tašek. Pripustil rovněž, že jeho firma v roce 2007 činila drobné úpravy tašek, takže po tomto datu nové tašky nebyly kompatibilní se starými.
6. Znalec Radek Samec při svém výsledku dodal, že při místním šetření byla zjištěna vadná konstrukce krovů a střešního pláště, nebyla dodržena velikost větracího průřezu pod taškovou krytinou a byla zjištěna vada v části krovu. Rovněž byl vyslechnut svědek Ing. L.M., který příčinu praskání tašek spatřoval v nesprávně vyrovnaném střešním krovu a v nedodržení střední krycí šířky při pokládce krytiny. Další vyslechnutý svědek K.K., který na střeše instaloval hromosvod, po zhlédnutí fotodokumentace vyloučil, že by mohl zavinit poškození tašek neodborným zásahem.
7. Soud I. stupně nepřipustil důkaz navržený žalovaným ohledně doplnění znaleckého posudku znalce Ing. Samce, zmínil dále opětovný výsledek znalce Ing. Samce, který byl zaměřen zejména na upřesnění petitu a jeho vykonatelnost, poukázal též na opakovaný výsledek svědka H. , který potvrdil výměnu 110 střešních tašek, kdy po výměně byla střecha v pořádku.
8. Dále soud I. stupně vyšel při zjišťování skutkového stavu ze znaleckého posudku společnosti BESTEX, spol. s r.o. z 21. 1. 2018, který byl vypracován v řízení. Tento znalecký posudek uvedl, že projektová dokumentace byla dostatečná, poukázal na to, že na současném stavu střechy se podílí více závad, a to samotný výrobek betonové tašky, vliv a přesnost pokládky, nedostatečně odvětrávaný prostor pod střešní krytinou, jakož i vliv pohybu krokví, které sesychají. Základní příčinu vady neoznačil a uvedl, že se jedná o kombinaci několika vlivů.
9. Soud I. stupně uzavřel, že dílo bylo žalobkyni předáno 17. 2. 2005 se soupisem nedodělků, které měly být odstraněny do 31. 3. 2005, avšak vady odstraněny nebyly a žalobkyně je urgovala. Žalovaný uznal původní reklamaci z roku 2005 a nahradil 100 ks tašek novými, provedl opravu nátěru štítu, avšak neodborně. Byla tak uznána pouze první reklamační v roce 2005, druhá týkající se 30 kusů tašek z 19. 10. 2006 uznána nebyla, stejně tak nebyla uznána vada estetická. Žalobkyně nemohla postupovat jinak, než své nároky uplatňovat jednotlivě, neboť problém nosnosti střechy byl zjištěn až znaleckým posudkem, takže reklamační této vady byla uplatněna 15. 6. 2001, kdy šlo o vadu skrytou, neboť žalobkyně se o ní nevěděla. V rámci reklamace uplatnila žalobkyně svůj požadavek bez zbytečného odkladu během záruční doby, a to nejdříve hned při předání v roce 2005, kdy se jednalo o vadu zjevnou – odlomené růžky na střešních taškách, které byly viditelné, jakož i estetický vzhled nedokonalého nátěru - a pak 15. 6. 2011, kdy se jednalo o vadu skrytou, která se až po opravě a po několika letech začala projevovat znovu (rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Cdo 2422/2014).
10. Zjištěný skutkový stav soud I. stupně posoudil podle obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb., neboť účastníci si režim tohoto zákona ve smlouvě dohodli. Prvostupňový soud se zabýval otázkou promlčení, poukazoval na ust. § 387, § 397, § 562 odst. 2 písm. c) a § 563 odst. 1 obch. zák. a uvedl, že reklamační týkající se kvality tašek byly uplatněny dne 23. 6. 2005, 19. 10. 2006, 10. 1. 2007, 31. 1. 2008, 24. 4. 2008, 4. 6. 2008 a 11. 7. 2008. Uzavřel, že první reklamační střechy byla učiněna podáním z 23. 6. 2005, nová reklamační následovala dopisem z 15. 6. 2011 a 19. 4. 2012, žaloba byla podána 1. 9. 2011. Vady odstraněny nebyly, nebyla provedena oprava celé střechy, pouze byly vyměňovány jednotlivé střešní tašky, tedy byly odstraňovány pouze následky vady, nikoliv jejich příčina. Povinností žalovaného bylo odevzdat dílo bez vad, případně zjistit a zkoumat příčinu vad, což učinila žalobkyně až odborným posouzením pana M. v roce 2010, který konstatoval nutnost výměny celého krovu. Podle soudu tak nejdříve mohla promlčecí doba začít běžet až od zásadní opravy střechy dne 15. 10. 2008 a s ohledem na zjištění příčiny vady až od roku 2010 na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

odborného posouzení panem M. . S ohledem obchodní zákoník promlčecí doba činí 4 roky, tedy pokud byla žaloba podaná dne 1. 9. 2011, byla podána „zavčas“.

11. Rovněž tak vady díla byly reklamovány „zavčas“. Pokud jde o estetickou vadu, tato byla uplatněna 17. 2. 2005 hned při předání v příloze předávacího protokolu a urgována byla 23. 6. 2005. Žalobkyně specifikovala žalobní petit, který byl označen jako vykonatelný a soud I. stupně tak žalobě vyhověl, poukázal na ust. § 560 obch. zák., podle něhož zhotovitel odpovídá za vady díla po době smluvené, v tomto případě za vady střechy po dobu 30 let představující záruční dobu. Vady byly způsobeny porušením jeho povinností a nejedná se o promlčené nároky.
12. O nákladech řízení účastníků soud I. stupně rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení sestávající ze soudního poplatku ve výši 4 000 Kč a nákladů právního zastoupení, které vyčíslil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. Výrok o nákladech řízení státu odůvodnil § 148 o. s. ř.
13. Proti rozsudku podal odvolání žalovaný, který uplatnil odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. b), d), e) a g) o. s. ř. Soudu I. stupně vytkl nesprávně a neúplně zjištěný skutkový stav a nesprávné právní posouzení. Především uvedl, že rozsudek je nesrozumitelný, není přesvědčivý a není vykonatelný. Rovněž tak podle žalovaného rozsudek není ani přezkoumatelný, neboť jeho odůvodnění nesplňuje náležitosti uvedené v § 157 odst. 2 o. s. ř. Žalovaný zrekapituloval skutkové a právní závěry soudu I. stupně, poukázal zejména na znalecký posudek znalce Ing. Samce, který neuvedl, že by příčinou praskání růžků střešní krytiny byl celý komplex vad a ani neuvedl, že žalovaný za vady tvrzené žalobcem odpovídá, jak to označil soud I. stupně. Žalovaný zopakoval otázky, které byly znalci položeny s tím, že znalec uvedl, že v jeho možnostech není určit příčinu odlamování růžků střešních tašek jednoznačně. Ze znaleckého posudku tedy nevyplývá, že by příčinou praskání růžků střešní krytiny byl celý komplex vad počínaje střešní konstrukcí, instalací tašek, laťováním, nedodržením větracího průduchu, jak to určil soud I. stupně. Základní příčina vad tak nebyla jednoznačně určena a není zřejmé, jak soud I. stupně dovodil, že příčinou praskání růžků střešní krytiny byla právě vada střešní konstrukce, instalace tašek, laťování a nedodržení větracího průduchu, když o těchto vadách závěry znaleckého posudku společnosti BESTEX, spol. s r.o. nehovoří. Soud I. stupně zřejmě vycházel ze znaleckého posudku znalce Ing. M. , který ovšem za znalecký posudek považovat nelze, jak uvedl odvolací soud v předchozím zrušujícím rozhodnutí.
14. Žalovaný zároveň poukázal na to, že jsou důkazy o příčině vzniku závady - tou je chůze po střešní krytině, což lze prokázat. Zbýlé důvody, na které se posudky znalců odvolávají, jsou zaneseny do posudku Ing. M. , který byl zpracován účelově tak, aby odvrátil pozornost od výrobce střešní krytiny. Závěr Ing. M. však byl vyvrácen následujícími znaleckými posudky. Soud I. stupně tak přizpůsobil důkazy svému rozhodnutí, když zcela zásadní rozpory ignoroval a vyšel ze svého uměle vytvořeného závěru. Tento však v provedeném dokazování nemá oporu.
15. Žalovaný dále zmínil procesní pochybení soudu I. stupně, kdy k jednání nařízenému na 15. 1. 2019 se dostavili zástupci znaleckého ústavu BESTEX, spol. s r.o., kteří měli podat vysvětlení ke svému znaleckému posudku. Žalovaný hodlal položit znalcům otázky, které by podle jeho názoru znalcům nebyly příjemné, avšak soud I. stupně dotazy žalovaného nepřipustil s odůvodněním, že vypracování dodatku k znaleckému posudku považoval za nadbytečné. Po vyhlášení usnesení soud žalovanému již neumožnil pokračovat ve výslechu znalců a pokládat jim další otázky, čímž byl žalovaný zásadním způsobem zkrácen na svých právech.
16. Celé řízení před soudem I. stupně probíhalo chaoticky, nekonceptně, soud I. stupně se ve věci nedostatečně orientoval, což je zřejmé i z odůvodnění rozsudku. Rovněž tak prvostupňový soud nesprávně hodnotil výpověď svědka H. , který s žalobkyní bydlí v rodinném domě od roku 2004-

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

2005, kdy tento svědek v řízení vystupoval s tím, že není pracovníkem společnosti Xxx, tedy výrobce střešních tašek, prvostupňový soud ovšem v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že tento svědek vypověděl, že jeho firma v roce 2007 činila drobné úpravy tašek. Podle žalovaného soud I. stupně v odůvodnění rozsudku učinil závazné prohlášení, které ale provedenímu dokazování vůbec neodpovídá, když prvostupňový soud nepochopil, kdo je Karel H., a přisoudil mu chybnou roli pracovníka společnosti Xxx. Žalovaný znovu zmínil, že praskání růžků mohlo být způsobeno chůzí po střeše, což připustil i znalec Ing. Samec, který uvedl, že pokud se pracovníci skutečně pohybovali po střeše neodborně, mohla být tím porušena pokládka, resp. rohy tašek. Střešní tašky výrobce Xxx však nejsou přizpůsobeny k tomu, aby po nich bylo chozeno.

17. V další části odvolání se žalovaný zabýval výpovědí svědka K.K., kterou prvostupňový soud zhodnotil tak, že tento svědek potvrdil, že vady na taškách nebyly způsobeny fyzickým působením na ně, tedy neodbornou chůzí po střeše. Tento svědek ovšem na střeše instaloval hromosvod a je zřejmé, že se po střeše musel pohybovat. V této souvislosti žalovaný zmínil výslech znalce Ing. Bielyho ze znaleckého ústavu BESTEX, spol. s r.o. který potvrdil, že k závadě dochází především chůzí po střešní krytině, kdy dochází k naprasknutí růžku tašky, který se odlomí poté, co do praskliny zateče srážková voda a v prasklině zmrzne.
18. Soud I. stupně nesprávně posoudil námitku promlčení vznesenou žalovaným. Žalovaný zrekapituloval závěry, k nimž prvostupňový soud v odůvodnění svého rozhodnutí dospěl. Odvolatel zdůraznil, že vada musí být oznámena během záruční lhůty a promlčecí doba poté běží od včasného oznámení vady. Podle žalovaného došlo k promlčení nároku žalobkyně z titulu vad dne 23. 6. 2009, resp. 24. 6. 2009, kdy uplynula promlčecí lhůta, neboť vada odlamování růžků střešní krytiny byla žalovanému oznámena během záruční doby dopisem z 23. 6. 2005 a žalobkyně uplatnila nárok u soudu až 1. 9. 2011. Na tom nemůže nic změnit ani tvrzení soudu I. stupně o tom, že další reklamace týkající se odlamování růžků od tašek byly uplatněny i po tomto datu (19. 10. 2006, 10. 1. 2007, 31. 1. 2008, 24. 4. 2008), neboť jde stále o reklamaci jedné a téže vady. Žaloba tak byla podána opožděně, když žalovaný znovu zdůraznil, že měla být podána nejpozději do 23. 6. 2009. Žalobkyně sice uplatnila svůj nárok z titulu vad během záruční doby, vady však nebyly odstraněny a žalobkyně žalobu podala pozdě. V této souvislosti žalovaný zmínil závěry vyjádřené Nejvyšším soudem ČR v jeho rozhodnutí sp. zn. 32 Odo 1616/2005, na něž odkázal odvolací soud ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí ze dne 13. 4. 2016, ale též odvolací soud ve svém prvním zrušujícím rozhodnutí ze dne 24. 3. 2015. Žalobkyně totiž poprvé reklamovala vady dne 23. 6. 2005 a všechny ostatní dopisy byly jen urgencemi vyřízení této její reklamace. Dopisem z 15. 6. 2011 pak žalovanému oznamuje kromě změny právního zastoupení též to, že již dříve vytknuté vady praskání spodních pravých růžků a střešní krytiny přetrvávají.
19. Žalovaný rovněž poukázal na závěr soudu I. stupně uvedený pod bodem 19. odůvodnění, který je podle názoru žalovaného nesrozumitelný, soudu nebyla jasná problematika skrytých a zjevných vad a žalovaný znovu zdůraznil, že nárok žalobkyně je promlčen. V neposlední řadě je třeba uvést, že vada spočívající v odlamování růžků střešních tašek není natolik závažná, že by narušovala funkčnost střešního pláště, když střecha i po čtrnácti letech od její rekonstrukce funguje bezchybně.
20. Soud I. stupně rovněž nesprávně uvedl, že reklamace estetických vad byla uplatněna dne 17. 2. 2005 při předání domu, když v tomto případě nejde o reklamaci, ale pouze o vytčení vad při předání a převzetí díla. Žalobkyně reklamovala údajnou vadu dřevěného obložení dopisem svého právního zástupce dne 4. 8. 2011 a nikoli 18. 6. 2011, jak dovodil soud I. stupně. Bylo prokázáno, že dílo bylo předáno dne 17. 2. 2005, vada dřevěného obložení štítů reklamována dne 4. 8. 2011, estetickou vadu žalobkyně v záruční době nereklamovala, tříletá záruční doba na dřevěné obložení štítu uplynula dne 17. 2. 2008. Žalovaný dále odkázal na ust. § 562 odst. 2 písm. c) a § 428 odst. 2 a 3 obchodního zákoníku, znovu namítl, že nárok žalobkyně je promlčen, když podle jeho názoru

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

reklamace byla uplatněna až tři a půl roku po uplynutí záruční lhůty. Žalobkyně v řízení neunesla své důkazní břemeno.

21. Závěrem žalovaný poukázal na nevykonatelnost žalobního petitu, který sice byl nově formulován, avšak jeho znění je v rozporu s ust. § 436 odst. 2, resp. § 437 odst. 5 obchodního zákoníku, kdy žalobkyně nově uplatnila právo na bezplatné odstranění vad díla i v dalších částech střechy, u nichž nebyly zjištěny žádné závady mající za příčinu praskání růžku. Takovéto jednání je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku a nepožívá ochrany. Výrok rozsudku tak, jak je formulován, je nesrozumitelný a nevykonatelný, přičemž žalovaný podrobně uvedl, jaké formulace v žalobním petitu považuje za nevykonatelné.
22. V úplném závěru odvolání žalovaný poukázal na to, že odvolací soud by měl zvážit všechny okolnosti případu a především také nesporný fakt, že výkon práva, kterým bylo žalovanému nařízeno rozebrat celou střechu a vyměnit stávající krov za nový a pokrýt střechu novými taškami v hodnotě 430 000 Kč bez započtení ceny demontáže a následné nové montáže za stavu, kdy předmětem vady reklamované žalobkyní bylo odlamování růžků střešních tašek v řádu několika tisíc, maximálně desítek tisíc korun, by nemohl požívat právní ochrany.
23. Žalovaný žádal změnu napadeného rozsudku tak, že se žaloba zamítá a žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady řízení pře soudy obou stupňů.
24. Žalobkyně ve svém písemném vyjádření k odvolání žalovaného odkázala na správná skutková zjištění soudu I. stupně a jeho správné právní posouzení. Zdůraznila zejména, že vady střechy reklamovala opakovaně a poukazovala na to, že ze zápisu z reklamace z 19. 9. 2018 a z následného vyjádření k protokolu o odstranění vady z 15. 10. 2018 je zřejmé, že k tomuto datu byla reklamace žalobkyně vyřešena výměnou 110 kusů střešních tašek, čímž došlo k úplnému odstranění dříve či později reklamovaných vad. Po uplynutí dvou let a sedmi měsíců byla dopisem ze dne 15. 6. 2011 uplatněna další reklamace, kde kromě praskání růžku střešní krytiny byl její rozsah rozšířen s poukazem na odborné stanovisko znalce Ing. M. a dále na další vady díla, a to vadný střešní systém jako celek. Poslední reklamace pak byla uplatněna společně s podáním žalobkyně soudu ze dne 19. 4. 2012. Žalobkyně poukázala na to, že u žalovaným vyměněných tašek se vytýkaná vada již znovu nevyskytovala, vytýkané vady jsou tedy reklamacemi týkajícími se jiných, dalších tašek a v úvahu nepřichází proto ani sleva z ceny díla. Všechny vady, které byly zjištěny znalcem ing. Radkem Samcem a svědkem ing. L. M. , žalobkyně kromě předchozích reklamací vytkla žalovanému dopisem z 15. 6. 2011 odkazem na specifikaci těchto vad na straně 13 znaleckého posudku znalce M. ze 17. 5. 2010. Tyto vady spočívaly ve vadném střešním plášti spočívajícím v ohybu přesahu krovu, dále ve vadném střešním plášti spočívajícím v rozteči latování pro pokládku tašek a v nedodržení minimální velikosti větracího průřezu pod taškovou krytinou a dále ve vadné části krovu spočívající v jeho průhybu nad povolenou mez dle příslušné normy.
25. Žalobkyně znovu zdůraznila, že vady, které reklamovala dříve, byly odstraněny a v tomto směru poukázala na protokol o odstranění vzniklé vady z 15. 10. 2008. Akcentovala dále závěry znaleckých posudků, které byly vypracovány jak v průběhu řízení, tak mimo řízení, z nichž nelze dovodit, že důvod praskání růžků tašek je způsoben stejnou vadou, a to vadou spočívající ve vadné kvalitě střešních tašek, jak tvrdí žalovaný. Smlouva o dílo dává žalobkyni třicetiletou záruku a bylo na žalovaném, aby prokázal, že se jedná o tutéž původně reklamovanou vadu, jak tvrdí. Reklamace započaly již 23. 6. 2005 a podle žalobkyně je rozhodující pro posouzení běhu počátku promlčení doby termín 15. 10. 2008, kdy na předmětné střeše bylo vyměněno 110 kusů střešních tašek, k tomuto datu tedy byla střešní krytina bez vad, nato následovala nová reklamace dne 15. 6. 2011, tedy téměř tři roky poté, co došlo ke kompletní opravě střešní krytiny její výměnou. Současně byly reklamovány i další vady. Podle žalobkyně by bylo absurdní, aby spotřebitel byl i v obchodním právu nucen s ohledem na běh promlčecí doby uplatňovat práva z odpovědnosti za vady

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

preventivně, když samotné dílo bylo po reklamaci uvedeno do bezvadného stavu a po několik let žádnou z vykazovaných vad nevykazovalo.

26. Z posudku společnosti BESTEX, spol. s r.o. a stejně tak podle znalce Ing. Radka Samce a odborného vyjádření Ing. L. M. a ze slyšení znalců a svědka Ing. M. je zřejmé, že veškeré vady díla byly důsledkem vadného technologického postupu žalovaného, nedodržením příslušných norem, pokynů výrobce a pravidel pro pokrývání střech pálenou a betonovou krytinou. Žalobkyně poukázala na ustanovení § 560 odst. 3 obchodního zákoníku ve znění účinném ke dni uzavření smlouvy o dílo, které ocitovala. Povinností žalovaného bylo postupovat při plnění s odbornou péčí, tedy žalovaný musel v době předání díla vědět o skutečnostech, jejichž důsledkem jsou vady díla spočívající v porušení jeho povinností při zhotovování díla. Žalovaný tak vědomě prováděl v rozporu s pokyny výrobce, normami a technologickými postupy stanovenými pro pokládku střechy a žalobkyně se domáhá oprávněně práv z odpovědnosti za vady. Poukázala na judikaturu Nejvyššího soudu ČR, kterou označila a zmínila též estetickou vadu na dřevěném obložení štítu, kdy znalci konstatovali použití technologicky vadného spojovacího materiálu. Tato vada byla v řízení rovněž prokázána. Žalobkyně poukázala na rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Cdo 1040/2009 a 32 Cdo 2422/2014, akcentovala, že žalovaný je podnikatel, který se dokonce situuje do odborně zdatné pozice a oponuje všem soudem slyšeným znalcům. Žalovaný měl postupovat s odbornou péčí a od počátku věděl, že postupuje v rozporu s technologickým postupem.
27. Žalobkyně závěrem žádala potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.
28. Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. správnost napadeného rozsudku včetně správnosti postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo, a neshledal odvolání žalovaného opodstatněným.
29. Žalovaný v první řadě uplatnil odvolací důvod uvedený v § 205 odst. 2 písm. b) o. s. ř. Odvolací soud konstatuje, že tento odvolací důvod může být dán pouze v řízeních, v nichž se uplatní zásada koncentrace řízení (§ 118b a § 175 odst. 4 část první věty za středníkem o. s. ř.). O žádný z takovýchto případů se však zde nejedná a tento odvolací důvod proto dán není.
30. Dále žalovaný namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku a vadu řízení spočívající v tom, že mu nebylo umožněno při výsledku zástupců znaleckého ústavu BESTEX, spol. s r.o. při jednání dne 15. 1. 2019 klást další otázky. Jde o odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. c) o. s. ř., který však odvolací soud neshledal. Odůvodnění rozsudku podle přesvědčení odvolacího soudu splňuje všechny náležitosti uvedené v § 157 odst. 2 o. s. ř. Soud I. stupně v napadeném rozhodnutí vysvětlil, které skutečnosti vzal za prokázané a které nikoliv, popsal, jaké důkazy v řízení provedl a jak je hodnotil. V bodě 15. Odůvodnění svého rozsudku se vypořádal s tím, proč v řízení neprovedl další důkazy, zejména pak důkaz (dalším) doplněním znaleckého posudku znalce Ing. Radka Samce. V bodě 18. odůvodnění rozsudku vysvětlil, proč nepřipustil žalovanému klást znaleckému ústavu další dotazy a proč nepřistoupil k provedení revizního znaleckého posudku ke znaleckému posudku tohoto znaleckého ústavu s tím, že takovýto důkaz považoval za nadbytečný. Lze připustit, že soud I. stupně v odůvodnění svého rozsudku interpretoval některé skutkové, respektive odborné závěry znaleckých posudků, ne zcela přesně nebo srozumitelně; zde odvolací soud poukazuje především na ne úplně zřetelné vysvětlení pod bodem 19. odůvodnění, nicméně toto dílčí pochybení nepovažuje odvolací soud za natolik podstatné, aby ho bylo možno hodnotit jako vadu, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci ve smyslu § 212a odst. 5 věta druhá o. s. ř. a zakládala by nepřezkoumatelnost rozsudku. Soud I. stupně, jak je uvedeno výše, přesvědčivě vysvětlil, které skutečnosti vzal za prokázané a které nikoliv, jaký skutkový závěr z provedených důkazů učinil a jak ho hodnotil po stránce právní. Je třeba konstatovat, že spor byl velmi obtížný, a to nejen po stránce skutkové a právní, ale též z hlediska odborného, soud I. stupně rozhodoval již třetím rozsudkem po obsáhle provedeném důkazním řízení, kdy za účelem posouzení

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

důvodnosti nároku žalobkyně šlo o posouzení vysoce odborných otázek, které přísluší výhradně znalcům. I z tohoto pohledu je třeba odůvodnění rozsudku soudu I. stupně hodnotit. Žalovanému bylo umožněno znaleckému klást dotazy, tyto ostatně mu položil již před jeho ustanovením v podání ze dne 19. 9. 2016 a znalecký ústav na ně odpověděl.

31. Prvostupňový soud rovněž napravil procesní pochybení spočívající v tom, že žalobní petit tak, jak byl formulován, nebyl dostatečně určitý, když žalobkyně v podání ze dne 17. 6. 2016 v návaznosti na právní názor vyjádřený odvolacím soudem v jeho předchozím zrušujícím usnesení z 13. 4. 2016 upřesnila, jakým způsobem má žalovaný vytýkané vady odstranit, žalobní petit je nyní formulován srozumitelně, určitě a jednoznačně tak, že je po materiální stránce vykonatelný, což ostatně potvrdili též znalci (viz závěr znaleckého ústavu na str. 553 spisu – otázka č. 17 znaleckého posudku). Žalovaný tuto svoji námitku ohledně nevykonatelnosti žalobního petitu blíže nezdůvodnil a odvolací soud jeho názor nesdílí. Odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. c) o. s. ř. naplněn není.

32. K odvolacím důvodům podle § 205 odst. 2 písm. d) a e) o. s. ř. uvádí odvolací soud následující. Jak již je výše naznačeno, šlo o posouzení vysoce odborných otázek, které přísluší výhradně znalcům. Soud I. stupně v řízení vypracoval znalecký posudek znalcem Ing. Radkem Samcem, tento znalecký posudek byl dvakrát doplňován a znalec byl podrobně vyslechnut soudem při jednání. Dále byl v řízení vypracován zadáním soudu I. stupně znalecký posudek znaleckým ústavem BESTEX, spol. s r.o., zástupci znaleckého ústavu byli rovněž podrobně vyslechnuti. **V řízení pak byl proveden též důkaz znaleckým posudkem znalce Ing. Petra Procházky, kdy objednatelem tohoto znaleckého posudku byl žalovaný.** Zde odvolací soud pro úplnost uvádí, že uvedený znalecký posudek byl znalcem vypracován dne 8. 1. 2008, není opatřen doložkou podle § 127a o. s. ř., kdy zde je třeba doplnit, že uvedené zákonné ustanovení bylo do občanského soudního řádu zavedeno novelou provedenou s účinností od 1. 9. 2011 zákonem č. 218/2011 Sb. To samé platí v případě znaleckého posudku znalce ing. L. M. , vypracovaného dne 17. 5. 2010 na základě objednávky žalobkyně. Jak již je naznačeno výše, jde o posouzení vysoce odborných otázek; **závěry všech znaleckých posudků, včetně doplňujících výsledků znalců jsou v podstatě podobné v tom směru, že konstatují vady střechy domu zhotoveného na základě smlouvy o dílo ze dne 2. 2. 2004, jejichž příčinou není výrobní vada střešních tašek.**

33. V této souvislosti odvolací soud připomíná, že důkaz znaleckým posudkem lze hodnotit pouze z hlediska zásad uvedených v § 132 o. s. ř., kdy hodnocení soudu nepodléhá odborné znalecké závěry ve smyslu jejich správnosti. Soud hodnotí pouze přesvědčivost posudku, co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické zdůvodnění znaleckého posudku a jeho soulad s ostatními provedenými důkazy (k tomu srovnej též Stanovisko Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 12. 1980 publikované ve Sbírce Nejvyššího soudu, svazek 2-3, ročník 1981 uveřejněné pod poř. č. 1/1981 na str. 75).

34. Odvolací soud uzavírá, že v tomto směru, zejména znalecký posudek znaleckého ústavu BESTEX, spol. s r.o. všechny uvedené náležitosti splňuje, když lze konstatovat, že na jeho vypracování se podílelo více osob s odborným vzděláním, takže jde o komplexní znalecký posudek, čemuž odpovídá ostatně i jeho rozsah v návaznosti na počet a charakter položených otázek, které znalecký ústav zodpověděl. I v případě znaleckého posudku Ing. Radka Samce lze konstatovat, že tento znalecký posudek všechny uvedené náležitosti splňuje. Skutkový stav tak byl soudem I. stupně zjištěn úplně a dostatečným rozsahu, který umožňuje učinit i správné právní posouzení, kdy doplňování dalšími znaleckými posudky, resp. revizními znaleckými posudky, či dodatky ke stávajícím znaleckým posudkům by již nová skutková zjištění nepřineslo. Lze totiž přepokládat s ohledem na závěry znaleckých posudků dosud provedených, že odborné závěry revizního znaleckého posudku, dodatku ke stávajícímu znaleckému posudku, respektive k novému znaleckému posudku, případně i znaleckého posudku jiného znalce, by byly obdobné. Odvolací soud tak uzavírá, že není naplněn ani odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. d) o. s. ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

35. Soud I. stupně správně zjistil, a to zejména ze znaleckého posudku znaleckého ústavu BESTEX, spol. s r.o., jakými vadami dílo trpí; tyto spočívají v

- 1) praskání růžků střešních tašek,
- 2) ohybu přesahu krovu
- 3) rozteči latování pro pokládku tašek
- 4) nedodržení minimální velikosti větracího průřezu pod taškovou krytinou
- 5) v průhybu krovu nad povolenou mez

Dílo dále trpí

6) estetickou vadou na dřevěném obložení štítů budovy. Tato vada se projevuje mimo jiné barevnou odlišností a v použití méně kvalitního spojovacího materiálu.

Z četných reklamací, které byly v řízení provedeny jako listinné důkazy, soud I. stupně zjistil správně to, kdy a jakým způsobem žalobkyně tyto vady reklamovala. Skutkový stav zjištěný soudem I. stupně odpovídá provedeným důkazům, jak již je vysvětleno výše a odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. e) o. s. ř. tak naplněn rovněž není.

36. Právní posouzení věci tak, jak jej soud I. stupně učinil, je také správné. Poprvé vady díla kromě estetické vady žalobkyně reklamovala již v předávacím protokolu při převzetí předmětu smlouvy o dílo ze dne 2. 2. 2004, estetickou vadu pak reklamovala dopisem ze dne 19. 10. 2006. Již předtím však necelých pět měsíců po předání díla (dílo bylo předáno dne 17. 2. 2005, jak vyplývá z předávacího protokolu) žalobkyně uplatnila první reklamaci dne 23. 6. 2005, v níž reklamovala mimo jiné vadnou střechu „*kvalitu tašek na střeše - některé tašky mají nepravidelně v celé ploše střechy odlámané rohy a většina tašek vykazuje světlé odřeniny*“. Vady poté reklamovala i nadále, estetickou vadu a další vady dne 19. 10. 2006, dále pak vady reklamovala např. dopisy z 10. 1. 2007, 31. 1. 2008, 27. 2. 2008, 24. 4. 2008, 4. 6. 2008, 18. 12. 2008 a poté 4. 2. 2010 a další. Odvolací soud sdílí názor soudu I. stupně o tom, že žalobkyně všechny vady díla uplatnila tak, jak předpokládá ust. § 562 odst. 2 písm. a) zák. č. 513/1991 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2013 (obchodní zákoník ve zkratce obch. zák. – poznámka odvolacího soudu) v případě vad, které jsou viditelné, respektive podle § 562 odst. 2 písm. b) o. s. ř. při převzetí díla 17. 2. 2005, jak vyplývá z předávacího protokolu včetně přílohy k němu, resp. je reklamovala řádně v záruční době podle § 562 odst. 2 písm. c) obch. zák., která byla účastníky sjednána v délce třiceti let a její počátek běhu byl stanoven okamžikem předání předmětu díla (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 8. 2010, sp. zn. 32 Cdo 1040/2009, obdobně též rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 11. 2015, sp. zn. 32 Cdo 2422/2014)).

37. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu BESTEX, spol. s r.o. jednoznačně vyplývá, že zásadní vada – praskání růžků střešních tašek - se projevuje v celé ploše řešené střechy, není lokalizována pouze do některých jejích míst a nelze určit její primární příčinu, jedná se o kombinaci několika vlivů – použité střešní tašky, lokální oslabení, nepřesné provedení střešní krytiny dle technické příručky výrobce, nevhodné mechanické namáhání (změna deformace střechy, sklon střechy umožňující volnou chůzi po střešních taškách apod). **Z hlediska právního posouzení však není podstatné, jaká je příčina vad střešní krytiny, zda jde o vadu, kterou způsobil výrobce střešní krytiny, nebo dodavatel, který prováděl pokládku, neboť ve vztahu k žalobkyni je subjektem odpovědným za vady žalovaný, který je zhotovitelem podle smlouvy o dílo.** S ohledem na skutková zjištění, která vyplývají zejména ze znaleckého posudku znaleckého ústavu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

BESTEX, spol. s r.o. odvolací soud konstatuje, že není třeba zjišťovat, zda k praskání některých tašek nedošlo například v důsledku pohybu osob po střeše, které tak činily z důvodu ohledání střechy za účelem zjištění vad, popřípadě jejich odstranění, a pak odlišit, které tašky praskly v důsledku toho, nebo v důsledku vad. Toto je prakticky nemožné; navíc odvolací soud znovu poukazuje na závěr znaleckého posudku znaleckého ústavu, v němž je uvedeno, že nevhodný je mimo jiné „*sklon střechy umožňující volnou chůzi po střešních taškách*“.... I když je obecně známo, že střecha domu není určena pro chůzi, tak pokud byl její sklon žalovaným při montáži domu zvolen nevhodně tak, že tuto chůzi umožňoval, pak to žalobkyni jako laiku nelze přičítat k tíži. Odvolací soud pro úplnost uvádí, že nejde ani o vady, které by byly způsobeny nevhodnými pokyny žalobkyně jako objednatelky, na kterých by žalobkyně i přes upozornění žalovaného jako zhotovitele trvala, respektive že by tyto vady byly způsobeny použitím věcí, které by žalovanému předala žalobkyně a žalovaný by ani při vynaložení odborné péče nevhodnost těchto věcí nemohl zjistit, respektive by je zjistil a žalobkyni na ni upozornil a ta by přesto na jejich použití trvala (§ 561 obchodního zákoníku).

38. Mezi účastníky bylo sporné, zda žalobkyně svůj nárok uplatnila u soudu řádně, včas ve čtyřleté promlčecí době podle § 397 obch. zák., kdy počátek běhu této čtyřleté promlčecí doby je třeba ve smyslu § 393 odst. 2 věta druhá obch. zák. stanovit k datu včasného oznámení vad během záruční doby. Odvolací soud ve svém zrušujícím usnesení ze dne 24. 3. 2015 a zejména pak v druhém zrušujícím usnesení ze dne 13. 4. 2016 ve znění opravného usnesení ze dne 30. 8. 2019 dovodil, že nelze upřít relevance námitky žalovaného o tom, že žalobkyně poprvé reklamovala již 23. 6. 2005 a všechny ostatní reklamace byly již jen opakováním reklamace předchozí, takže za tohoto stavu by bylo třeba počátek běhu čtyřleté promlčecí doby stanovit k datu 23. 6. 2005 a nárok žalobkyně by byl promlčen k 23. 6. 2009. Žalovaný námitku promlčení řádně v řízení uplatnil. Odvolací soud konstatuje, že nárok žalobkyně promlčen není. Je sice pravdou, že žalobkyně vady díla vyjma estetické vady poprvé řádně reklamovala dne 23. 6. 2005 (respektive již při předání díla dne 17. 2. 2005) a estetickou vadu dne 19. 10. 2006, nicméně v daném případě po doplnění dokazování soudem I. stupně po druhém zrušujícím rozhodnutí odvolacího soudu bylo zjištěno, že v říjnu 2008 byla provedena podstatná oprava střechy, kterou byly odstraněny dosud reklamované vady žalobkyní, střecha poté byla bez vad a pokud se vady střechy znovu objevily i poté, tak je třeba dovodit, že se jedná o **novou** reklamaci, která byla rovněž uplatněna řádně a včas podle § 562 odst. 2 obchodního zákoníku – viz reklamace z 18. 12. 2008, dále ze dne 4. 2. 2010, 26. 3. 2010 ... – na všechny tyto reklamace žalovaný reagoval, o čemž svědčí jeho korespondence z 23. 1. 2009, 29. 3. 2010, 13. 4. 2010, 14. 5. 2010, 5. 8. 2010 načež následují reklamace žalobkyně z 13. 8. 2010, na kterou odpovídá žalovaný dne 29. 9. 2010, reklamace z 26. 10. 2010 a další. Čtyřletá promlčecí doba podle § 397 obch. zák. počítaná vždy od včasného oznámení vady během záruční doby a i kdybychom vycházeli z data 18. 12. 2008, když však tato reklamace obsahuje jen výzvu k odstranění vady již dříve reklamované a dále chybějící krytky na šroubech parapetu, respektive z data 4. 2. 2010, kterou po opravě střechy v říjnu 2008 byly reklamovány další vady, tak je zřejmé, že žaloba byla podána včas ve čtyřleté promlčecí době dne 1. 9. 2011 (usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 7. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2568/2012). V tomto směru odvolací soud částečně koriguje závěry soudu I. stupně ohledně počátku běhu této promlčecí doby vyjádřené pod body 23. – 25. odůvodnění rozsudku, nicméně výsledný závěr o tom, že nárok žalobkyně promlčen není, je jinak správný. Zde odvolací soud pro úplnost uvádí, že v reklamaci ze dne 4. 2. 2010 žalobkyně namísto požadavku na bezplatné odstranění vad uplatnila nárok na slevu z ceny díla a jak je zřejmé z ust. § 436 odst. 2 věta první a druhá obch. zák. za použití § 564 obch. zák., objednatel nemůže bez souhlasu zhotovitele svůj nárok, respektive volbu nároku jednostranně změnit, nicméně v daném případě se výsledně o změnu volby nároku z odpovědnosti za vady nejednalo, neboť žalobkyně se poté vrátila k původnímu požadavku na bezplatné odstranění vad díla, což vyjádřila i v žalobním petitu. Opravu požaduje například již v dalších reklamacích z 26. 3. 2010, 13. 8. 2010 atd. Zde odvolací soud dodává, že povinností žalobkyně není přesně odborně popsat všechny vady tak, jak jsou

formulovány v žalobním petitu pod body I. a II. rozsudku; postačí, že v reklamaci uvede, že dílo má vady a popíše, jakým způsobem se tyto vady projevují. Tento požadavek všechny reklamace žalobkyně splňují.

39. Pro úplnost je třeba dodat, že i v případě, že by žalobkyně svůj nárok neuplatnila u soudu v obecné čtyřleté promlčecí době, tak by vznesenou námitku promlčení bylo možno posoudit jako rozpornou s dobrými mravy a nepřihlížet k ní. Dobrým mravům zásadně neodporuje, namítá-li někdo promlčení práva uplatňovaného vůči němu, neboť institut promlčení přispívající k jistotě v právních vztazích je institutem zákonným, a tedy použitelným ve vztahu k jakémukoliv právu, které se podle zákona promlčuje. Uplatnění námitky promlčení se přiči dobrým mravům jen v těch výjimečných případech, kdy by bylo výrazem zneužití tohoto práva na úkor účastníka, který marné uplynutí promlčecí doby nezavinil, a vůči němuž by za takové situace zánik nároku na plnění v důsledku uplynutí promlčecí doby byl nepřiměřeně tvrdým postihem ve srovnání s rozsahem a charakterem jím uplatňovaného práva a s důvody, pro které své právo včas neuplatnil. Tyto okolnosti přitom musí být naplněny v natolik výjimečné intenzitě, aby byl odůvodněn tak významný zásah do principu právní jistoty, jakým je odepření práva uplatnit námitku promlčení (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 1. 2018, sp. zn. 27 Cdo 2826/2017). Odvolací soud poukazuje na všechny okolnosti případu. Vady díla se začaly projevovat krátce po jeho převzetí, již v předávacím protokole žalobkyně poukázala na tyto vady a poté je reklamovala několik měsíců po převzetí díla, žalovaný vady pokaždé odstranil výměnou několika tašek, ale vady se vyskytovaly znovu, žalobkyně v průběhu více jak patnácti let reklamovala všechny vady nescíselněkrát a žalovaný, který ve smlouvě o dílo poskytl žalobkyni na střešní krytinu třicetiletou záruční dobu (k tomu srovnej čl. XV. smlouvy o dílo ze dne 2. 2. 2004), do dnešního dne nebyl schopen tyto vady řádně odstranit tak, aby dílo nadále bylo bezvadné s přihlédnutím k obvyklému opotřebení. Žalobkyně se opakovaně snažila se žalovaným dohodnout, vady včas reklamovala a žalovanému poskytla veškerou součinnost k jejich odstranění; žalovaný však této své povinnosti dosud nedostál. Všechny tyto okolnosti podle přesvědčení odvolacího soudu umožňují učinit závěr, že i v případě, že by nárok žalobkyně byl promlčen, tak vznesená námitka promlčení je v rozporu s dobrými mravy.
40. Je bez významu i další námitka žalovaného ohledně toho, že opravu střechy by bylo možno provést výměnou několika vadných tašek v hodnotě několika tisíců, nejvýše desetitisíců korun, zatímco žalobkyně požaduje kompletní opravu, což znamená rozebrat celou střechu a vyměnit stávající krov za nový a pokrýt střechu novými taškami v hodnotě nejméně 430 000 Kč. Je zjevné, že střecha byla postavena zcela chybně, za vady v plném rozsahu odpovídá žalovaný a dosavadní dílčí opravy nevedly k tomu, aby dílo bylo bezvadné. Ekonomická náročnost takovéto opravy tak jde plně k tíži žalovaného jako subjektu odpovědného za vady.
41. Právní posouzení věci tak, jak jej soud I. stupně učinil, je správné, ani odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. g) o. s. ř. tak naplněn není.
42. Odvolací soud proto napadený rozsudek potvrdil ve výrocích I. a II. jako věcně správný včetně věcně správného výroku o nákladech řízení účastníků ad. III., který je v souladu s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.
43. Soud I. stupně postupoval správně, pokud s ohledem na výsledek sporu uložil žalovanému povinnost podle § 148 odst. 1 o. s. ř. nahradit náklady řízení státu a tyto rovněž správně vyčíslil. Dopustil se pouze formální chyby, když skutečnost, že žalovaný na zálohách na znalecké posudky již zaplatil 15 000 Kč, vyjádřil pouze v odůvodnění svého rozhodnutí a nikoliv ve výroku. Částku 15 000 Kč je třeba odečíst od celkových nákladů řízení státu a odvolací soud proto postupem podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. napadený rozsudek ve výroku ad. IV. vyměnil tak, že výše nákladů

Shodu s prvopisem potvrzuje: M.H.

řízení státu činí 68 006,36 Kč, jinak ho v tomto výroku rovněž potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný.

44. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř., kdy žalobkyně uspěla i v tomto řízení a přísluší jí tak náhrada nákladů řízení sestávající z nákladů právního zastoupení: 2 úkony právní služby po 1 500 Kč podle § 7 bod 4., § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. g) a k) vyhlášky 177/1996 Sb., náhrada za 2 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 této vyhlášky, náhrada za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby v celkové výši 600 Kč (6 půlhodin po 100 Kč) podle § 14 odst. 1 písm. a) odst. 3 citované vyhlášky a cestovné z advokátní kanceláře zástupce žalobkyně k odvolacímu soudu, celkem 93 km při průměrné spotřebě 5 litrů motorové nafty, sazby náhrady za 1 km 4,10 Kč podle § 1 písm. b) a ceně motorové nafty 33,60 Kč za litr podle § 4 písm. c) citované vyhlášky, celkem cestovné 1 075 Kč. Náklady řízení tak dosáhly částky 5 275 Kč, včetně náhrady za DPH 21 % podle § 137 odst. 1 a 3 písm. a) o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. je **výsledně 6 383 Kč**. Náklady řízení jsou splatné k rukám advokáta žalobkyně podle § 149 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni, a to za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.

Praha 11. 9. 2019

Mgr. René Fischer v. r.
předseda senátu